

Тиховања – Лазар Тица

I

У несне туга ме
У веке века
Земаљским гледом крену

И проговорише поља
Изви јој гласом

Оболи песма обезвечена
Тугом у рефрену

II

Вилин ли коло около
Мене саплете лук

Па зашумише шуме
И проговорише траве
А свуда мук

И нем ја у муку
На траг јој чиним ступ
И тихо тише у ступу
Безбожан целивам руку

III

Заплати се мишљу кô цвет
И душу настани бог

Бдењу обожен крет
Грешан чиним кроз ноћ
Никад не одноћила бдења

Кроз помен ми у поход дође
И у њој без греха
Завапим огрешења

IV

Завитла име јој ноћ
Не зајутрила заноћења

Тишине глас у пролом
Извије се из заточења

Опет ми близу бог
И искон-душа
Са рођења

V

Литурзи-појем запојем
Име јој у свет пој

И грешан мада заиштем
Цел за неспокој

Ал' оглуви у неба чул
Тихујем на сва чула

Тиховања небом се прочула
То она се кроз поноћ зачула

VI

Молитвом грешан грем
Од сагрешења
Греху се земљи вратим

Надан
Са разрешења

Беспутно крочи нога
Ње нема на путу

У души све мање бога
Век ми у минути